

HRAMUL SFINTEI MĂNĂSTIRI HOZEVA LA PATRIARHIE

Vineri, 8/21 ianuarie 2022, s-a prăznuit de către Patriarhie hramul Sfintei Mănăstiri Hozeva, adică pomenirea întemeietorilor ei, Sfinții Ioan și Gheorghe Hozeviții.

Primul dintre ei, Sfântul Ioan, a fost stâlp și far al Mănăstirii, venind aici din eparhia lui, din Mitropolia Cezareei Palestinei. Sfântul Gheorghe a venit din Cipru și a restaurat din temelii Mănăstirea distrusă de perși în 614 d.Hr. El a atras aici mulți Monahi pe care i-a îndrumat, precum și pe mulți creștini.

La pomenirea lor, Egumenul și restauratorul Mănăstirii care a și restabilit-o ca și chinovie, Arhimandritul Constantin, l-a întâmpinat pe Preafericitul Părinte Teofil Patriarhul Ierusalimului cu această cuvântare:

„Pe cei ce s-au nevoit la Sfintele Locuri, în Mănăstirea Hozeva (...) în cântări să-i lăudăm, pe înțeleptul Ioan și împreună cu el pe Gheorghe...” .

Preafericite Părinte și Stăpâne,

Împreună cu cinstita voastră Sinodie,

Sfinții Ctitori ai Sfintei Lavre Hozeva, Ioan și Gheorghe, s-au nevoit aici, desigur nu amândoi împreună, ci fiecare în vremea sa, împreună cu Părinții contemporani lor, cu sinceritate, curăție, dragoste și pace. Mai simplu spus, în unire și bună înțelegere. Virtuți despre care Sfântul Macarie Egipteanul scrie:

„Și astfel poate multa înțelegere, pacea și armonia să-i țină pe toți în legătura păcii și să petreacă toți în curăție, nevinovăție și bună-voința lui Dumnezeu”. (BEPES, Vol. 41, Sf.

Macarie Egipteanul, Omilia III, 21, 31, p. 156).

Și cât de dorită este în zilele în care trăim, Preafericite Părinte și Stăpâne, o asemenea înțelegere, concordie și armonie în Sfânta noastră Biserică Ortodoxă!

Ne rugăm ca, pentru rugăciunile Sfinților Hozeviți Ioan și Gheorghe și cu binecuvântarea Preafericirii voastre, această armonie în cele din urmă să izbândească. Amin.

Ca fii ai Preafericirii voastre, vă urăm bun venit, spuncând: Praznic binecuvântat!”

În continuare s-a săvârșit Privegherea, condusă de Preafericirea Sa, împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Constantinei Aristarh, Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim, Ieromonahul Hrisogon din Mănăstirea Hozeva, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat Ierodiaconul Simeon și Monahii Clement și Daniil și au participat monahi, dar nu și pelerini, datorită pandemiei.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Moise și Aaron între preoții Lui și Samuel între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei. Căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor” (Psalmul 98, 6-8), spune Psalmistul.

Iubiți frați în Hristos,

Iubiți Părinți și Frați,

Duhul Sfânt Care în chip de porumbel a coborât peste Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, când S-a botezat în râul Iordan, ne-a adunat în această Sfântă Mănăstire Hozeva ca să cinstim pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Gheorghe Hozevitul. Strălucit este Praznicul care a trecut, al Botezului Domnului

nostru Iisus Hristos, slăvită este și această zi a Sfinților lui Dumnezeu. Și aceasta pentru că „minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui” (Psalmul 67, 36), potrivit Psalmistului.

Gheorghe cel de Dumnezeu fericit, auzind cuvintele Psalmistului: „Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte” (Psalmul 118, 166-167), a părăsit locul nașterii sale, insula Cipru, și a alergat la locul mântuitoarei taine a dumnezeieștii Iconomii. Adică la locul Nașterii, Răstignirii, al Îngropării de trei zile și al Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, după cum mărturisește și innograful zicând: „Mormântul Celui pururea viu foarte ai poftit a-l vedea și a te închina lui, înțelepte. Și ajungând acolo, Cuvioase, ai socotit că se cuvine să mori prin nevoință dimpreună cu Cel Ce a murit din milostivirea sa”.

Cu alte cuvinte, fericitul Gheorghe căuta „viața curată și netulburată” a prietenilor lui Hristos, adică a celor din cetatea stătătoare din Împărăția cerurilor (Cf. Evrei 13, 14). El căuta să se îmbrace în Hristos „Care locuiește întru lumina neapropiată” (1 Timotei 6, 16). De aceea a venit în împrejurimile pustiului Iordanului ca să se boteze în Duhul Sfânt, ascultând propovăduirea dumnezeiescului Pavel: „câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 27).

Tâlcuind aceste cuvinte ale lui Pavel, Sfințitul Fotie spune: „Nu ne îmbrăcam în Hristos și Duhul Sfânt ca și cum ne-am pune o haină pe deasupra, ci ca unii care ne umplem inima și gândurile de lumină și chipul de har”. Cel care își umple inima de lumină și chipul de har devine sfânt. „După Sfântul care v-a chemat pe voi, fiți și voi înșivă sfinți în toată petrecerea vieții, că scris este: Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt” (1 Petru 1, 15-16), propovăduiește Apostolul Petru, citând din cartea Leviticului (Cf. Levitic 11, 44) pe de o parte, și ascultând îndemnul Mântuitorului nostru Iisus Hristos: „Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel

ceresc desăvârșit este” (Matei 5, 48).

Trebuie menționat că îndemnul: „Fiți sfinți și desăvârșiți” nu se referă la ființa lui Dumnezeu ci la faptele și lucrările bune și, în general, la toate virtuțile. „Și noi, deși nu putem să fim asemenea lui Dumnezeu după ființă, totuși Îl imităm pe Dumnezeu, dacă devenim mai buni prin virtute”, spune Sfântul Atanasie cel Mare.

„A te înstrăina de toată răutatea, pe cât este cu putință, prin faptă și cuvânt și cuget, curățindu-te de întinăciunile ei, aceasta este cu adevărat imitare a desăvârșirii lui Dumnezeu”, spune Sfântul Grigorie de Nissa.

Următor al acestei desăvârșiri și sfințenii a lui Dumnezeu s-a făcut și Sfântul cinstit astăzi, Cuviosul Părintele nostru Grigorie prin nevoințele sale, ca un alt Ioan Botezătorul, în împrejurimile pustiului Iordanului, la Hozeva, propovăduind prin pilda lui adâncă smerenie a lui Hristos și dragostea lui desăvârșită.

Aceasta o mărturisește și imnograful Bisericii, spunând:

Aflatu-te-a pe tine Mănăstirea din Hozeva dreptar și pildă prea aleasă, ca pe un lucrător de tot felul de fapte bune, lauda Cuvioșilor, înțelepte Gheorghe. Pentru aceea, viețuind dumnezeiește, împreună cu tine, dănuiesc întru toți vecii”.

Cu adevărat, iubiții mei frați, dumnezeiescul Gheorghe s-a arătat cinstită podoabă a monahilor și Mănăstirea sa Hozeva, „loc de sfințenie și mărturisire a pomenirii sfințeniei lui”, potrivit Psalmistului, unde lumina și adevărul lui Hristos, Care S-a botezat în râul Iordan, au călăuzit mulțime de cuvioși și drepti, între care se disting Ioan Episcopul Cezareei și Sfântul Ioan cel Nou din România, ale cărui Moaște nestricate și înmiresmate vădesc credința Apostolilor pescari și mărturisesc Învierea luminoasă a lui Hristos, adică biruința morții Lui asupra morții, stricăciunii și păcatului.

Să ne rugăm Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos ca și noi, care prăznuim pomenirea Cuviosului Gheorghe, să avem parte de mântuitoarea lumină a slavei lui Hristos. Împreună cu imnograful să spunem: „Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-se pentru noi credincioșii, cu un gând întru laude Îl slăvim”. Amin. La mulți ani!

După Apolis, Părintele Egumen, Arhimandritul Constantin a oferit masa.

A doua zi, sâmbătă, 9/22 ianuarie 2022, s-a săvârșit Sfânta Liturghie în Cimitirul Cuvioșilor Mucenici Hozeviți, aflat lângă Mănăstire și de curând descoperit, unde s-a ridicat și un paraclis spre pomenirea lor de către Părintele Egumen, Arhimandritul Constantin. Mai sus este redată icoana Cuvioșilor Mucenici și a paraclisului.

Din partea Secretariatului General